

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25CoCsp/15/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117251242  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6117251242.2

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu MC - TEAM s.r.o. so sídlom Hlavná 14a, Komárno - Nová Stráž, IČO: 36 554 952, zastúpený Mgr. Emese Suba, advokátkou so sídlom Bratislavská cesta 1804, Komárno, proti žalovanému: A.. E. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, F., prechodne bytom R. XXX/XX, R., o zaplatenie 2 005,91 eura s príslušenstvom, o trovách konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu F. (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 12. apríla 2021 č.k. 14Csp/31/2018-248 (ďalej „uznesenie súdu prvej inštancie“), takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v I. a II. výroku m e n í tak, že žiadna zo strán konania nemá na náhradu trov konania právo.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania strán sporu tak, že v zastavujúcej časti konania v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 14Csp/31/2018-222 zo dňa 08. 06. 2020 žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 47,08%. Vo vyhovujúcej časti konania v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 14Csp/31/2018-222 zo dňa 08. 06. 2020 žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

1.1. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd prvej inštancie z výsledku konania vo veci samej a z miery zavinenia strán sporu na zastavení konania.

1.1.1. Vo veci samej sa žalobca domáhal žalobou zaplatenia sumy 2005,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 011,82 eura od 29. 03. 2016 do 07. 07. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 005,91 eura od 08. 07. 2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. O podanej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14Csp/31/2018-222 zo dňa 08. 06. 2020 tak, že konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 005,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850 eur od 29. 03. 2016 do zaplatenia zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 161,82 eura od 29. 03. 2016 do 07. 07. 2016 a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 155,91 eura od 08. 07. 2016 do 31. 01. 2020, spolu sumu úroku z omeškania v sume 250,06 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,16% trov konania. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal žalovaný včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25CoCsp/29/2020-237 zo dňa 16.12.2020 tak, že rozsudok v zastavujúcej časti a v časti priznaného úroku z omeškania potvrdil a v časti napadnutého výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania.

1.2. Po právnej stránke posúdil nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 396 ods. 1, § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“).

1.3. Konštatoval, že k zastaveniu konania došlo v časti uplatneného nároku v sume 2 005,91 eura a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850 eur od 29. 03. 2016 do zaplatenia. K zastaveniu konania v tejto časti došlo v dôsledku dohody strán sporu a následného späťvzatia žaloby žalobcom. V tejto časti zastavenia konania súd prvej inštancie vyhodnotil mieru zavinenia oboch strán sporu na zastavení konania, nakoľko išlo o ich dohodu.

1.3.1. K zastaveniu konania v časti o zaplatenie 1155,91 eura došlo z dôvodu úhrady tejto sumy zo strany žalovaného v priebehu tohto konania. V tejto časti zastavenie konania jednoznačne zaviniť žalovaný, ktorý túto sumu žalobcovi v priebehu konania uhradil.

1.3.2. Percentuálne potom miera zavinenia žalovaného na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 2 005,91 eura a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850 eur od 29. 03. 2016 do zaplatenia (keď ku dňu vyhlásenia rozsudku hodnota predmetu sporu predstavuje sumu 2 454,89 eura (istina 2 005,91 eura + úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 011,82 eura od 29. 03. 2016 do 07. 07. 2016, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 005,91 eura za obdobie od 08. 07. 2016 do dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. do 08. 06. 2020 = 2 454,89 eura) predstavuje 68,03% (v časti sumy 1 155,91 eura v časti sumy 514,25 eura s príslušenstvom ((1/2 zo sumy 850 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850 eur vyčísleným ku dňu vyhlásenia rozsudku (t.j. od 29. 03. 2016 do 08. 06. 2020) = 178,50 eura, z toho 1/2 = 89,25 eura)). Ohľadne tejto sumy súd prvej inštancie považoval za spravodlivé určiť mieru zavinenia oboch strán sporu na zastavení konania v rovnakom rozsahu a miera zavinenia žalobcu na zastavení konania predstavuje 20,95% (v časti sumy 514,25 eura (1/2 zo sumy 850 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vyčísleným ku dňu vyhlásenia rozsudku). Keďže miera zavinenia žalobcu na zastavení konania je nižšia než miera zavinenia žalovaného, súd žalobcovi v tejto časti konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,08% (68,03 - 20,95 = 47,08). Ohľadne zvyšnej časti uplatneného nároku bol žalobca v spore plne úspešnou stranou, keďže rozsudkom č.k. 14Csp/31/2018-222 zo dňa 08. 06. 2020 súd zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy (úroku z omeškania vyčísleného v sume 250,06 eur) žalobcovi. Preto ohľadne tejto časti uplatneného nároku súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

1.3.3. O náhrade trov odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešnou stranou sporu (keďže odvolací súd na základe podaného odvolania napadnutý výrok rozsudku zrušil), priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonnej lehote žalovaný. Namietal výpočet miery úspechu obidvoch sporových strán v predmetnom konaní, ktoré považuje za jednostranné v prospech žalobcu. Odvolateľovi nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k tomuto výpočtu. Vzhľadom na celkovú nezrozumiteľnosť výpočtu nie je zrejmé, prečo ako základ pre stanovenie hodnoty sporu súd prvej inštancie nepovažoval žalovanú istinu, ale zložito k istine pripočítal príslušenstvom, pričom príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania je predmetom samostatného výroku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania.

2.1. Poukázal tiež na skutočnosť, že v zastavujúcej časti rozhodol súd prvej inštancie iba o istine, a to v časti 1155,91 eura z dôvodu úhrady tejto časti žalovaným a v časti 850 eur z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. Teda nepochybne aj pre výpočet miery zavinenia sporových strán má byť základom žalovaná istina.

2.2. Odvolateľ zásadne nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že v časti zastavenia konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v sume 850 eur došlo k zavineniu oboch strán sporu v rovnakej miere, keďže v tejto časti „išlo o dohodu strán sporu“. Tento záver je arbitrárny, ničím nepodložený, dokonca je v rozpore s dôkazmi obsiahnutými v spise. Poukázal na zápisnicu z pojednávania, kde dohodu sporových strán o uhradení časti istiny a späťvzatí žaloby navrhol samotný žalobca.

2.3. Žalovaný zotrváva na svojom závere, že správny výpočet miery zavinenia oboch strán v zastavujúcej časti musí vychádzať z hodnoty istiny 2 005,91 eura, potom miera zavinenia žalovaného je 57,63% a miera zavinenia žalobcu je 42,37%, z čoho potom vyplýva aj nárok žalobcu na náhradu trov konania v zastavujúcej časti v rozsahu 15,26%.

2.4. Odvolateľ ďalej namieta, že vo vyhovujúcej časti meritórneho rozsudku nejde o samostatne žalovaný nárok žalobcu, ide iba o presne vypočítané príslušenstvo k žalovanej istine, z ktorého sa náhrada trov konania nevypočítava, tá sa stanovuje vždy zo žalovanej istiny.

2.5. Navrhuje zmeniť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a v zastavujúcej časti priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,26% a vo vyhovujúcej časti vysloviť, že žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nemá.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti uvedené v ustanovení § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho uznesenie súdu prvej inštancie v prvom a v druhom výroku podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5. V prejednávanej veci sa žalobca vo veci samej domáhal zaplata sumy 2005,91 eura s príslušenstvom, s úrokom z omeškania. V priebehu konania žalobca zaplatil časť istiny vo výške 1 155,91 eura a následne žalobca žalobu vo zvyšnej časti istiny, t.j. v sume 850 eur aj s príslušným úrokom z omeškania, zobral späť. V časti istiny došlo k zastaveniu konania. Súd prvej inštancie vyhovel žalobcovi iba v časti príslušenstva, a to úrokov z omeškania zo zaplatenej sumy.

5.1. Predmetom odvolacieho konania bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o náhrade trov konania tak, že v zastavujúcej časti má nárok na náhradu trov konania žalobcu v rozsahu 47,08% a vo vyhovujúcej časti (úrokov z omeškania) má nárok na náhradu trov konania žalobca v rozsahu 100%. Rozhodol tiež o náhrade trov odvolacieho konania, ktoré priznal žalovanému v rozsahu 100%.

5.2. S napadnutým uznesením, a to vo výroku prvom a druhom, sa nestotožnil žalovaný, ktorý ho v zákonnej lehote napadol odvolaním. Namietal nesprávnosť výpočtu miery úspechu a neúspechu, nezrozumiteľnosť, arbitrárnosť a nejasnosť výpočtu pomeru úspechu a neúspechu, taktiež namietal nesprávnosť priznania náhrady trov konania iba z úrokov z omeškania. Tretí výrok napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, odvolaním napadnutý zo strany žalobcu nebol, preto o ňom odvolací súd nerozhodoval a výrok nadobudol právoplatnosť.

5.3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril napriek tomu, že mu odvolanie bolo doručené a toto prevzal dňa 10. 05. 2021

6. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, odvolania, ako aj konania ktoré mu predchádzalo a súdneho spisu, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné v časti I. a II. výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Súd prvej inštancie priznal v zastavujúcej časti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,08%. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zastavenie konania v časti 1155,91 eura zavinil žalovaný, keďže túto sumu v priebehu konania žalobcovi zaplatil. Nestotožnil sa však so záverom súdu prvej inštancie, že zastavenie konania v časti o zaplata 850 eur zavinili obe strany sporu, t.j. tak žalobca, ako aj žalovaný, nakoľko išlo o dohodu strán sporu. V zápisnici z pojednávania zo dňa 29. 01. 2020 (str. 8), je uvedené: „žalobca by zo žalovanej sumy odpočítal sumu 850 eur s tým, že od žalovaného bude požadovať zaplata sumy 1155,91 eura. Žalovaný uviedol, že s úhradou takejto sumy by súhlasil“. Z uvedeného prednesu jednoznačne vyplýva, že návrh na úhradu iba časti požadovanej sumy predniesol sám žalobca a preto konštatovanie súdu prvej inštancie, že išlo o dohodu, v dôsledku čoho priznal zavinenie zastavenia konania v tejto časti sporu obom stranám sporu, nebol správny. Jednoznačne žalobca svojim rozhodnutím o späťvzatie tejto časti žaloby na pojednávaní dňa 08. 06. 2020 zobral žalobu späť, pričom v späťvzatie žaloby žiadny dôvod neuviedol. Späťvzatie, aj

časti žaloby, je dispozitívnym právom žalobcu, ktorý ho v danej veci využil a žalobu v časti celej istiny (2005,91 eura) zobral späť a to jednak z dôvodu úhrady časti žalovanej sumy (1155,91 eura) žalovaným a časti sumy 850 eur bez uvedenia dôvodu. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 1155,91 eura zavinil žalovaný a v časti o zaplatenie sumy 850 eur zavinil žalobca. Z tohto záveru následne odvolací súd vychádzal aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

9. Odvolaciemu súdu, po preskúmaní napadnutého uznesenia, odôvodnení tohto výroku, nebolo zrejmé a jasné, ako súd prvej inštancie k tejto výške náhrady trov konania 47,08% dospel. V prvom rade je nepochopiteľné, na základe akej skutočnosti vypočítal a následne pripočítal úrok z omeškania k žalobcom žalovanej istine. Úroky z omeškania sú v súkromnom práve príslušenstvom pohľadávky a vedľajším akcesorickým peňažným záväzkovým vzťahom. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzok, ak smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej čiastky peňazí. Právny osud hlavnej veci zdieľa aj jeho príslušenstvo. Úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale iba jej príslušenstvom (R 70/1995).

9.1. Súd prvej inštancie preto z nepochopiteľných dôvodov vypočítal a následne pripočítal k istine úroky z omeškania, navyše za situácie, že o náhrade trov konania z úrokov z omeškania rozhodoval v druhom výroku svojho rozhodnutia. V danej prejednávanej veci úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil, boli uplatnené ako príslušenstvo danej pohľadávky voči žalovanému. Iba v prípade, ak by úroky z omeškania boli samostatným návrhom, t.j. ak by netvorili príslušenstvo pohľadávky, ale boli by uplatnené ako samostatný návrh, mohli by tvoriť základ pre výpočet náhrady trov konania. Odvolací súd sa preto nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vypočítal úroky z omeškania a tieto následne pripočítal k istine a takto novovytvorená istina tvorila základ pre výpočet náhrady trov konania.

10. V prvom výroku napadnutého uznesenia, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,08%, mal súd prvej inštancie za základe tohto výpočtu považovať žalovanú istinu, t.j. sumu 2005,91 eura. Keďže žalovaný v priebehu konania uhradil sumu 1155,91 eura, v dôsledku čoho bola žaloba vzatá späť a v dôsledku čoho zavinil zastavenie konania, bol úspešný žalobca. V časti žaloby 850 eur, ktorú zobral žalobca späť, bol úspešný žalovaný. Pomer úspechu a neúspechu strán sporu je 15,24% (57,62-42,38). Keďže pomer úspechu a neúspechu oboch strán sporu (vo vzťahu k istine a keďže obe strany sa podieľali na zavinení zastavenia konania), bol pomerne rovnaký a rozdiel úspechu žalobcu je pomerne malý, odvolací súd sa priklonil k záveru, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody tohto rozhodnutia, odvolací súd sa nestotožnil ani s druhým výrokom napadnutého uznesenia. V tomto výroku súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Ide o vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu úroku z omeškania, ktorý si uplatnil podanou žalobou ako príslušenstvo istiny. Keďže žalobca si tieto úroky z omeškania uplatnil ako príslušenstvo istiny a nie ako samostatný nárok, právny osud hlavnej veci (istiny), zdieľa aj jeho príslušenstvo. Za situácie, že úroky z omeškania tvoria príslušenstvo istiny, nie je možné ani ich dodatočný výpočet zahrnúť do základu pre výpočet náhrady trov konania. Z tohto dôvodu odvolací súd aj v tejto časti napadnutého uznesenia (druhého výroku) dospel k záveru, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (tak, ako to bolo v prípade istiny).

12. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil v napadnutej časti tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou, odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaný, keďže bol v odvolacom konaní úspešný (odvolací súd vyhovel odvolaniu žalovaného), má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov

odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie v napadnutej časti končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).